

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.717/2017/5.

A tanács tagjai: . Kollár Márta a tanács elnöke
 . Kocsis Ottilia előadó bíró
 . Puskás Péter bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Halász Tamás jogtanácsos

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

IV. rendű

V. rendű

VI. rendű,

VII. rendű

Az I. rendű alperes képviselője:

. Balogh Lajos ügyvéd

A II., III. és VII. rendű alperes képviselője:

Farkas és Nagy Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: dr. Nagy Zsolt ügyvéd

A IV. rendű alperes képviselője:

. Nagy József Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Nagy József ügyvéd

V. rendű alperes képviselője:

Gondola Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: dr. Gondola Zsolt Zoárd ügyvéd

A per tárgya: zálogjogból kielégítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Ítéltábla

4.Pf.21.002/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Törvényszék

2.P.25.356/2015/18.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes a d-i 21873/22/A/17. hrsz.-ú társasházi lakás és a 21873/22/A/24. hrsz.-ú garázs ingatlanokat a felperes javára - a felszámolással megszűnt VI. rendű alperessel szembeni követelést 100 millió forint erejéig biztosító keretbiztosítéki - jelzálogjoggal terhelten szerezte meg átruházással a VI. rendű alperestől, a vételárat beszámítással teljesítette. Az I. rendű alperes a /17. hrsz.-ú ingatlant a II-III. rendű alpereseknek eladta, javukra a változás átvezetése a per alatt, 2011. július 26-án hozott határozattal történt 2005. augusztus 8-i hatállyal.
- [2] A VI. rendű alperes 2007. december 6-tól felszámolás alatt állt. A felperes a jelen pert a zálogjogból való kielégítés túrése iránt 2010. december 14-én indította a két ingatlan akkor még bejegyzett tulajdonosa, az I. rendű alperes és a tőle szerző II-III. rendű alperesek ellen. Az I. rendű alperes 2011. március 2-án 6.862.185 forint és 972.600 forint (a két ingatlanra együtt 7.834.785 forint) megfizetését ajánlotta fel a felperesnek a törlési engedély kiadása érdekében. A felperes 2011. március 3-án azt szabta a keresettől elállása feltételül, hogy az I. rendű alperes a „zálogjog megváltása”-ként megfizet számára március 31-ig 7.834.785 forint vételárhátralékot és 390.000 forint perköltséget. Az I. rendű alperes március 26-án 7.834.785 forintot „jogfenntartással” megfizetett.
- [3] Az elsőfokú bíróság a 2.P.27.907/2010/18. sorszámú végzésével a pert a felperes elállása folytán közte és a II-III. rendű alperesek között megszüntette. A felperes a keresetét az I. és a további szerző VII. rendű alperessel szemben tartotta fenn: a zálogjoga alapján annak túréseire kérte kötelezni őket, hogy a két ingatlanból 100.000.000 forint erejéig kielégítést keressen. Az I. rendű alperes a viszontkeresetében a két ingatlanra kérte a felperest a törlési engedély kiadására kötelezni arra hivatkozással, hogy a továbbértékesítés miatt, jogszavatossága alapján jogi érdeke fűződik a törlési engedély kiadásához. A másodfokú bíróság 4.Pf.20.993/2013/13. számú részítélete folytán jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság 2.P.27.907/2010/18.I. számú ítéletének többek

között azon rendelkezése, amellyel az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasította.

- [4] A VII. rendű alperes a per alatt, 2011. július 26-i bejegyzéssel a per kimenetelétől függő hatállyal mindkét ingatlan tulajdonjogát megszerezte. Az I. és a VII. rendű alperessel szemben folytatódó eljárásban a felperes, miután a jelzálogjoggal biztosított követelést a jelzálogjog nélkül engedményezte, a jelzálogjog törléséhez a hozzájáruló nyilatkozatát a 2014. november 4-én tartott tárgyaláson a VII. rendű alperesnek adta át, a keresetét a perköltségre leszállította. Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító 2.P.23.249/2014/21. számú részítéletét a másodfokú bíróság a 4.Pf.20.497/2015/6. számú részítéletével helybenhagyta.

Az I. rendű alperes viszontkereseti kérelme és a felperes védekezése

- [5] Az I. rendű alperes viszontkeresetet terjesztett elő 7.834.785 forint jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése iránt arra hivatkozással, hogy azt a per alatt egyezség reményében, „jogfenntartással” fizette meg.
- [6] A felperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte a felperest, hogy fizessen vissza az I. rendű alperesnek 7.834.785 forintot 2011. március 25-től járó késedelmi kamataival. Indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 361. § (1) bekezdése felhívásával a viszontkereset alaposságáról foglalt állást. Megállapította, hogy az I. rendű alperes a zálogjog megszűnése érdekében, megváltásként fizetett. Utalt a másodfokú bíróság 4.Pf.20.993/2013/13. számú részítéletében kifejtettekre, miszerint nincs törvényi akadálya, hogy a felek a zálogtárgyból való kielégítés körében megállapodjanak; a felperes jogosult volt meghatározni azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén hajlandó az ingatlanon fennálló jelzálogjogát megszüntetni, és ennek folytán a jelzálogjog törlési nyilatkozatot kiadni. Mivel az I. rendű alperes a feltételeket nem maradéktalanul fogadta el, illetve teljesítette, a jelzálogjog törlése körében nem jött létre a felek közötti kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozat, illetve nem teljesült a törlési engedély kiadásának felperes által szabott feltétele. Az elsőfokú bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes oldalán jelentkező vagyoni előnynek nincs jogalapja. Az I. rendű alperes nem tartozott, az ingatlana szolgált biztosítékkal, kielégítést a felperes abból kereshetett volna. A VII. rendű alperesnek kiadott törlési engedély nem vehető figyelembe, mert nem a felperes és az I. rendű alperes

megállapodása alapján, nem az I. rendű alperes fizetésére tekintettel történt, illetve az I. rendű alperes nem a VII. rendű, hanem a II-III. rendű alperesekkel állt felelősséggel is járó jogviszonyban.

- [8] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a viszontkeresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes VI. rendű alperessel szembeni, jelzálogjoggal biztosított követelése 2010. november 23-án 330.187.289 forint volt. Kiemelte a fellebbezésből, hogy a követelés nem biztosítottként történt engedményezését megelőzte az I. rendű alperes teljesítésére figyelemmel a törlési engedély kiállítása. A jogerős ítélet a Pp. 229. § (1) bekezdésre utalással szintén a jogerős részítéleti megállapításokból indult ki, mely szerint a törlési engedély kiadásáról nem állapodtak meg. Nincs peradat a vevő II-III. rendű alperesek tulajdonjoga bejegyzésére, és arra sem, hogy az I. rendű alperes tulajdonosként, fizetésre nem köteles dologi adósként, vagy jogszavatossággal tartozó eladóként fizetett. Noha a kölcsön adósa helyett sem ügyleti, sem jogszabályi fizetési kötelezettség nem terhelte, dologi adósként és eladóként is jogi érdeke fűződött az ingatlanok tehermentesítéséhez, a terhek csökkentéséhez. Fizetése folytán a felperes nem vitásan gazdagodott, csökkent a vesztesége. Ez azonban nem elégséges a dologi adós ellen indított perben történt fizetés kapcsán a visszatérítés követeléséhez. A Ptk. 290. § (1) bekezdés nem alkalmazható, mert a felperesnek az I. rendű alperes nem kötelezettje, a felperessel, mint jogosulttal szemben nem áll fenn tartozása. A Ptk. 286. § (1) bekezdése alapján a felperes jogosult és köteles volt elfogadni az I. rendű alperes mint olyan harmadik személy teljesítését, akinek ahhoz jogi érdeke fűződik, ami kizárja a felperes jogalap nélküli gazdagodását. Az I. rendű alperes, bár kikényszeríthető kötelezettség nem terhelte, nem fizetett tartozatlanul. Az átutaláskor tett jogfenntartó nyilatkozatából pedig sem az érvényesíteni kívánt jog, sem az nem tűnik ki, hogy fizetése kizárólag egyezség esetére vonatkozik. A törlési engedély kiadásával az I. rendű alperes a VII. rendű alperessel való közvetlen jogviszony hiányában is mentesült a II-III. rendű alperesekkel szemben őt terhelő jogszavatosság alól.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását, a helyes tényálláson és abból levont helyes jogi következtetésen alapuló elsőfokú ítélet hatályában való fenntartását kérte. A jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy a Ptk. 286. § (1) bekezdés nem volt alkalmazható, a Ptk. 290. § értelmezése téves, és alkalmazni kellett volna a Ptk. 297. § (1) bekezdését. A felülvizsgálati kérelem szerint a II-III. rendű alperesekkel szemben őt terhelő jogszavatosság miatt állt

érdekében, hogy a felperessel egyezséget kössön az ingatlanok tehermentesítésére. Az egyezségi ajánlatára utalta át a visszakövetelt összeget. A biztosított követelésért nem tartozott helytállni, az ingatlanokkal is csak az értékük erejéig. Releváns tényállásbeli pontatlanságnak tartotta a felperes követelésének az összegszerűségét, amely a perben nem derült ki, noha azt végig vitatta és igazolni kérte. A másodfokú bíróság nem mérlegelte azt, hogy a felperes nem bizonyított követelést, amely miatt a perbeli jelzálogjogot érvényesíthette. Így a részére átutalt összeg részteljesítésnek nem tekinthető. A Ptk. 290. § helyes értelmezése szerint rendelkezése hiányában a teljesítést arra a tartozásra kellett elszámolni, amelyre felismerhetően szánta: hogy, az egyezség létrejöjjön. Miután a jogerős részítélet szerint az egyezség nem jött létre, az átutalás jogalap nélkül maradt. A Ptk. 297. § (1) bekezdés kapcsán kifejtett érvei szerint a követelt összeget megállapodás alapján meghatározott célra utalta. Az érdemi ellenkérelmében és a viszontkeresetében is kifejtette, hogy miért, milyen céllal utalta a pénzt: kifejezetten az egyezség létrejöttének a szándékával, az egyezség megkötése miatt. A felülvizsgálati kérelem utalt a felperes fellebbezésére, amely szerint a követelése átruházását megelőző napon fogadta el teljesítésként az átutalt összeget. Erről ekkor először nyilatkozott, őt sem értesítette. Az engedményezést követően, még 2014. szeptember 4-én is tárgyaltak a korábbi egyezségi ajánlatról a per befejezése érdekében.

- [10] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítéletet kérte hatályában fenntartani. Indokai szerint kimutatást csatolt a VI. rendű alperessel szembeni követeléséről. Azt a felszámoló a VI. rendű alperes képviselőjében nem vitatta, követelése nyilvántartásba vett hitelezői igény. Az I. rendű alperes állítása szerint az egyezségi ajánlata az őt a II-III. rendű alperesekkel szemben terhelő jogszavatossághoz kapcsolódott a zálogjogi helytállási kötelezettségétől függetlenül. A pert az I. rendű alperes ellen, mint dologi adós ellen indította, a visszakövetelt összeget jogszavatossága és a zálogjog megváltásaként fizette. Törlési nyilatkozatát a jogerős részítélet szerint feltételhez köthette. A felperes és az I. rendű alperes nyilatkozatai nem értelmezhetők a zálogjogi és a zálogjoggal biztosított jogviszonytól függetlenül. Az I. rendű alperes által fizetett összeget a főkötelezett tartozásába betörlesztette. Fel sem merülhet a Ptk. 297. §, vagy a 290. § alkalmazása. A Ptk. 286. § (1) bekezdés alapján a teljesítést jogosult és köteles volt elfogadni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [12] A Kúria utal arra, hogy a fellebbezés rendes perorvoslat jellege folytán a jogerős ítéletet hozó másodfokú bíróság reformatórius jogkörben járt el: a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján teljes egészében felülbírálhatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, szabadon felülmérlegelhette a bizonyítás eredményét, abból juthatott eltérő jogkövetkeztetésre, a döntését eltérő jogi alapokra helyezhette [BH2007. 261., EBH2004. 1143., BH2004. 471.]. A Kúria a felderített tényállás eltérő jogi megítélésével, jogi értékelésével egyetértett, a másodfokú bíróság jogkövetkeztetését osztotta.
- [13] A Kúria annyiban pontosítja - az elsőfokú ítéletben helyesen rögzítettek szerint - a jogerős ítéletben megállapított tényállást, hogy az I. rendű alperes volt az, aki a perindítást követően, 2011. március 2-án a felpereshez fordult annak érdekében, hogy közölje a törlési engedély kiadása és a keresettől történő elállása feltételeként a tőle elvárt teljesítést. Az I. rendű alperes ezt maga adta elő a perbeli nyilatkozatában azzal a magyarázattal, hogy erre azért volt szükség, mert a vevője a szavatossági körben követelte az ingatlan tehermentesítését. Egyértelműen nyilatkozott arról is, hogy mit értett a felperes által megjelölt összeg átutalásakor közölt jogfenntartás alatt: „amennyiben a tartozás összegének a meghatározásakor az összeg kevesebb, vagy nem kell helytállnia, úgy a különbözet visszafizetésére kéri kötelezni a felperest. Ekkor terjesztette elő kérelmét a kért összeg követelésként történő igazolása és viszontkeresetét a felperes által a törlés feltételeként megjelölt összeg megfizetésére hivatkozással a törlési engedély kiadása iránt. Később is úgy nyilatkozott, hogy azért akart egyezséget kötni, hogy megelőzze a kellékszavatossági pert (P.23.249/2014/7.).
- [14] A Kúria rámutat arra, hogy ez az I. rendű alperes által hivatkozott, a II-III. rendű alperesekkel kötött adásvételi szerződéséből fakadó kötelezettség, jogszavatosság nem választható el a közte és a felperes között fennálló dologi jogi jogviszonytól. Ugyanis a jogszavatossági kötelezettségének a teljesítését csak a zálogjog megszűnésével, törlésével érhetette el. A zálogjog megszűnésének és arra hivatkozással a törlési engedély kiadása iránti követelésének a ténybeli alapjaként hivatkoz(hat)ott a felperes biztosított követelésének a teljesítéssel történt megszűnésére. Ezért kér(het)te annak igazolását, illetve állította a saját teljesítésével történt megszűnését.
- [15] A szerződés biztosítása azt jelenti, hogy a másik fél teljesítésének a hiányában valamilyen jogi eszköz áll a hitelező rendelkezésére, amely megkönnyíti a helyzetét a szerződésből eredő igényének, a követelésének az érvényesítésekor. Ilyen eszköz a zálogjog is, amely a zálogtárgy kielégítési elsőbbséget jelentő fedezetként való lekötését jelenti egy követelés (mindenkori) jogosultja számára. A zálogtárgy (mindenkori) tulajdonosa, a

dologi kötelezett felelősségének a terjedelme az ingatlan-nyilvántartásban biztosítottként feltüntetett követeléshez igazodik. A zálogjog korlátolt, a dolog értékéhez kötődő, a főköveteléstől függő, annak jogi sorsát osztó, járulékos értékjog, dologi biztosíték. A dologi hatálya azt jelenti, hogy mindenki, aki az ingatlanon utóbb szerez jogot, túrni köteles, hogy a jogosult a zálogtárgyból a követelését kielégítse. Miután járulékos jogként kapcsolódik valamely kötelmi követeléshez, léte a főköveteléstől függ, osztja annak jogi sorsát: a zálogjog is megszűnik, ha a követelés megszűnik.

- [16] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állítja a felperes követelésének a bizonyítatlanságát. Az elsőfokú bíróság a keresethez igazodóan felhívta a felperest annak bizonyítására, hogy a kielégítés tűrését miért 100 millió forint erejéig kéri (P.27.907/2010/4. számú beadvány, 5. számú jegyzőkönyv). Ez annyiban nem szorult bizonyításra, hogy a keretbiztosítéki jelzálogjog az ingatlannyilvántartásba bejegyzéssel ezen összeg erejéig jött létre. A felperes a perben azt is igazolta, hogy a perindításkor és az I. rendű alperes fizetésekor volt az adóssal szemben ilyen mértékű követelése: a VI. rendű alperes felszámolásában a hitelezői igényét a felszámoló nyilvántartása vette, amely a felszámoló által 2009. december 17-én készített közbenső mérleg szerint meghaladta a 362 millió forintot (P.27.907/2010/1/F/3.). A VI. rendű alperes képviselőjét is ellátó felszámoló perbeli nyilatkozata szerint a megtérülés 80.616.260 forint (P.27.907/2010/11.). A felperes a perben igazolta a felszámolási eljárást befejező, az adós VI. rendű alperest megszüntető bírósági záróvégzéssel azt is, hogy a hitelező igénye nem nyert kielégítést (P.23.249/2014/7.).
- [17] A felperes - a keresettől elállása kilátásba helyezésével - peren kívül kötendő egyezségekre tett ajánlata ezért magyarázat nélkül tartalmazhatott kisebb összeget. Ez megfelel a Ptk. 240. § (3) bekezdésben szabályozott - peren kívüli - egyezség lényegi tartalmának. Ugyanakkor az összegszerűsége maga az I. rendű alperes szolgált a perben kellő magyarázatul: ezen a vételáron szerezte meg beszámítással a VI. rendű alperestől az ingatlanokat, aki a vételárat, ha befolyt volna, a felperessel szemben fennálló tartozására fordíthatta volna (P.27.907/2010/16.).
- [18] A felperes a törlési engedély kiadása feltételeként a további 390.000 forint helyett elfogadta a per alatt további szerző VII. rendű alperes által felajánlott 200.000 forintot, amennyiben az ez esetre vállalt elállásához költségigény nélkül járulnak hozzá, mert perbeli egyezséget nem kívánt kötni. Az I. rendű alperes a költségigényéről nem mondott le, így a felperes nem állt el a keresettől (P.27.907/2010/17. számú jegyzőkönyv).

- [19] Ilyen perbeli előzményeket követően folytatódott a per az elsőfokú bíróság előtt a 2012. április 3-án hozott elsőfokú ítéletet felülbíráló, 2014. május 15-én hozott jogerős részítélet alapján a felperesnek a dologi adós I. és VII. rendű alperessel szembeni keresete és a törlési engedély kiadása iránti viszontkereset tárgyában. Közben változott a perrel érintett ingatlanok ingatlan-nyilvántartási helyzete is, az I. rendű alperes tulajdonjoga törölve lett, a felperes a 2014. július 17-én keltezett törési engedélyt a tulajdonos VII. alperesnek kiadta, 2014. július 18-án követelését nem biztosítottként engedményezte (P.23.249/2014/9.,14.). Az elsőfokú bíróság előtt 2014. szeptember 23-án tartott tárgyaláson a felperes úgy nyilatkozott, hogy a zálogjogot az I. rendű alperes által megváltottnak tekintette, a VI. rendű alperessel szembeni követelését ezért engedményezte nem biztosítottként. A keresetét a perköltségre leszállította (P.23.249/2014/5. számú jegyzőkönyv). Az I. rendű alperes ezt követően előterjesztette a jogerős részítélet szerint létre nem jött szerződés alapján fizetett összeg visszatérítése iránti viszontkeresetét (P.23.249/2014/7.).
- [20] A másodfokú bíróság helyesen foglalt állást úgy, hogy a dologi kötelezett I. rendű alperes a pénzfőkötelem adósa helyett teljesíthetett a hitelező és jelzálogjogosult felperesnek. A teljesítés azt jelenti, hogy a kötelem kötelezettje a jogosultnak a kötelmi szolgáltatáshoz fűződő érdekét kielégíti, a kötelem tárgyát a kötelem tartalmának megfelelő módon, helyen és időben szolgáltatja a jogosult részére. A kötelezettnek tehát azt és akként kell szolgáltatnia, amivel és ahogyan tartozik. Az ilyen módon, vagyis kötelemszerűen történő teljesítés a kötelmet megszünteti. Azonban a teljesítés hatályával teljesíthet harmadik személyként bárki, így a dologi adós is, ha megfelel a másodfokú bíróság által helyesen alkalmazott Ptk. 286. § (1) bekezdésben írt törvényi feltételeknek. A törvény nem határozza meg a teljesítéshez fűződő törvényes érdek fogalmát, az érdekelttség fennállása az egyedi ügyben, az eset összes körülménye mérlegelésével állapítható meg.
- [21] Ha a követelés (személyes) kötelezettje és a zálogtárgy tulajdonosa (dologi kötelezettje) különböző személy, mint a perbeli esetben is, a dologi adós saját teljesítéshez fűződő törvényes érdeke abban áll, hogy a zálogjog nemcsak akkor szűnik meg a Ptk. 259. § (1) bekezdés szerint, ha a jogosult a zálogtárgyból kielégítést kap, hanem a (3) bekezdés alapján abban az esetben is, ha a követelés megszűnik. Márpedig a teljesítés a követelés megszűnésének tipikus esete. A zálogtárgy tulajdonosa a végrehajtásnak, azaz a követelést biztosító zálogtárgy kényszer-értékesítésének az elkerülése, az ingatlan tehermentesítése érdekében maga teljesíthet a kötelmi kötelezett helyett. Ennek egyik, a perbeli esetben releváns joghatása az, hogy a zálogjog konszolidáció következtében

megszűnik. Kizárólag a dologi adós teljesítéséhez fűződik ez a jogkövetkezmény, mert más harmadik személy teljesítése esetén nem szűnik meg a zálogjog, hanem rá száll át, javára fennmarad. Az I. rendű alperes teljesítéshez fűződő törvényes érdeke ebből, illetve a jogszavatosságból is fakad. Ugyanis előre látható volt, hogy a VI. rendű alperes adós felszámolással jogutód nélkül és a hitelező felperes nyilvántartásba vett követelésének a kielégítése nélkül szűnik meg. Ez pedig nem érinti a dologi adós ingatlanával való helytállási kötelezettséget a felszámolási eljárásban ki nem elégített hitelezői követelés erejéig. Az I. rendű alperesnek nyilvánvaló törvényes érdeke volt a zálogkötelemből saját teljesítése árán is szabadulni, ennek érdekében hívta fel a felperest a perindítást követően.

- [22] A másodfokú bíróság helyes jogértelmezéssel zárta ki az I. rendű alperes fizetése kapcsán a Ptk. 290. § alkalmazását az (1) bekezdésben megfogalmazott törvényi tényállás lényegi eleme - a kötelezettnek a jogosulttal szemben több tartozása áll fenn - hiányában. A törvényi rendelkezés kógens és egyértelmű, a kötelezetti teljesítés elszámolásának a kérdése kizárólag abban az esetben merül fel, ha ugyanazon jogosulttal szemben áll fenn egyidejűleg több tartozás, és a teljesítés nem nyújt fedezetet mindegyikre.
- [23] A per Kúria által fent kiemelt adatai, az I. rendű alperes perbeli nyilatkozatai nem hagynak kétséget aziránt, hogy a saját teljesítésével a szándéka a felperes biztosított követelésének és azzal a zálogjognak a megszűnése volt. A Ptk. 297. § (1) bekezdésre hivatkozása a perbeli esetben nem is értelmezhető. A Ptk. 296. § (1)-(2) bekezdésben szabályozott beszámítás anyagi jogi jogintézmény, a teljesítés sajátos módja abban az esetben, amikor a két fél kölcsönösen tartozik, a követelésük egynemű és lejárt.
- [24] Mindebből okszerűen vonta le a jogerős ítélet azt a jogkövetkeztetést, hogy az I. rendű alperes az önként teljesített összeget a felperestől jogalap nélküli gazdagodás jogcímen, a Ptk. 361. § (1) bekezdés alapján nem követelhetette vissza, a viszontkeresete eredményre nem vezethetett. A Kúria a fent kifejtettek alapján a másodfokú bíróság helyes jogi következtetéseken alapuló jogerős ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [25] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, a felülvizsgálati eljárási illetéket megfizette. A Pp. 270. § (1) bekezdés szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes részére felülvizsgálati eljárási költséget fizetni. A Kúria a jogi képviselőt ellátó jogtanácsos

munkadíját az Ükr. 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a tárgyaláson kívüli elbírálásra figyelemmel, a felülvizsgálati eljárásban kifejtett tevékenységgel arányban határozta meg.

- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [27] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. március 6.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k.
előadó bíró, dr. Puskás Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző